

" ...

**II- ANAYASAYA AYKIRILIK İDDİASI İÇİN MAHKEMENİN İLERİ SÜRDÜĞÜ
GEREKÇE :**

"İddia nam elerde gösterilen 1918 sayılı Kanunun 47. maddesine konu teşkil eden ve müsadere kararı verilmesi istenen şeyler dâvaya dahil olmayan kişilerin sürat teknesi ile kıçtan takma deniz motorudur. 1918 sayılı Kanunun 6829 sayılı Kanunla değişen 47. maddesinin birinci fıkrasında, kaçak eşya veya madde naklinde bilerek kullanılan her türlü kara, deniz ve hava nakil vasıtalarının da müsaderesine hükmolunacağı hususu yazılı bulunmaktadır. Bu madde T.C.K. nün 36. maddesinden farklı bir hükmü ihtiva etmektedir. Gerçekden 36. maddede (mahkûmiyet halinde cürüm veya kabahatte kullanılan veya kullanılmak üzere hazırlanan veya fiilin irtikâbından husule gelen eşya fiilde methali olmayan kimselere ait olmamak şartıyla Mahkemece zabt ve müsadere olunur" şeklinde bir esası ortaya koymaktadır.

1918 sayılı Kanunun 47. maddesi ise, fiilde methaldar olan veya olmayan şahısların durumunu tefrik etmeden umumî bir tarzda müsadere mecburiyetini vaaz etmiştir. Maddenin bu şekilde anlaşılması gerekeceğini Yargıtay'ın 51/7 sayılı ve 5/4/1950 tarihli tevhibi içtihad kararı açıkça belirtmektedir. Her ne kadar tevhibi içtihad kararı 47. maddenin 6829 sayılı Kanunla tadilinden önceki metni sırasında izdar edilmişse de, müsadere esası yönünden yeni ve eski metinler arasında bir fark bulunmadığından tevhibi içtihad kararının halen de geçerli bulunduğu şüphesizdir.

Şu durum karşısında 1918 sayılı Kanunun değişen 47. maddesinin müsadereye ait hükmü, Anayasa'nın 11/2 ve 35/5. maddeleriyle gelişmekte, mülkiyet hakkının özüne, ceza sorumluluğunun şahsîliği prensibine aykırı düşmektedir. Bu itibarla Mahkememizce bahsi geçen 1918 sayılı Kanunun 47. maddesinin müsadereye ait hükmünün Anayasa'ya aykırı düştüğü kanısına varıldığından, Anayasa'nın 151. maddesi gereğince durumun Anayasa Mahkemesine intikal ettirilmesine ve sonunun beklenmesine ve duruşmanın geri bırakılmasına 21/6/1968 gününde karar verilmiştir."